

4. Kui ka kolmandale küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas Euroopa Liidu esmase ja/või teise õiguse tõlgendamine lubab seni, kuni ei rakendata mittediskrimineerivaid tasustamist käsitlevaid õigusnorme, muid õiguslikke tagajärgi kui diskrimineerituile tagasiulatuvalt nende palgaastme kõrgeima järgu kohase palga maksmine?

Kas diskrimineerimiskeelu rikkumise õiguslikud tagajärjed tulenevad seejuures Euroopa Liidu esmasest ja/või teisest õigusest, käesolevas asjas eelkõige direktiivist 2000/78/EÜ, või tuleneb nõudeõigus Euroopa Liidu õiguse sätete puuduliku ülevõtmise tõttu üksnes liidu õiguses sätestatud riigivastutusest?

5. Kas Euroopa Liidu esmase ja/või teise õiguse tõlgendusega on vastuolus siseriiklik meede, mille kohaselt sõltub õigus nõuda (tagantjärele) maksmist või kahju hüvitamist sellest, kas kohtunik on asjaomase nõude esitanud õigeaegselt?

6. Kui küsimustele 1–3 vastatakse jaatavalt, siis kas Euroopa Liidu esmase ja/või teise õiguse tõlgendamisest nähtub, et selline üleminekuseadus, mille kohaselt olemasolevatele kohtunikele määratakse uues süsteemis palgajärk üksnes vastavalt senikehtinud (diskrimineerivale) tasustamiskorrale üleminekutähtpäeval makstava põhipalga alusel ning mille kohaselt edasine tõus palgajärkudes ei sõltu kohtuniku absoluutse töökogemuse pikkusest, vaid üksnes alates üleminekuseaduse jõustumisest omandatud töökogemusest, kujutab endast kuni vastava kõrgeima palgajärgu omandamiseni senikehtinud vanuselise diskrimineerimise jätkumist?

7. Kui ka kuuendale küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas Euroopa Liidu esmase ja/või teise õiguse tõlgendusega on vastuolus sellise piiramatult jätkuva ebavõrdse kohtlemise õigustamine seadusandliku eesmärgiga kaitsta üleminekuseadusega mitte (ainult) olemasolevate kohtunike üleminekutähtpäevaks omandatud õigusi, vaid (ka) ootust saada senikehtinud tasustamisõiguse alusel asjaomasel palgaastmel prognooside kohaselt makstavat sissetulekut, ning maksta uutele kohtunikele olemasolevate kohtunikega võrreldes kõrgemat palka?

Kas olemasolevate kohtunike jätkuvat diskrimineerimist saab põhjendada sellega, et teistsugune kord (palgajärkude individuaalne määramine vastavalt töökogemusele ka olemasolevate kohtunike puhul) on seotud suurte halduskuuludega?

8. Kui seitsmendas küsimuses eitatakse põhjendatust, siis kas Euroopa Liidu esmase ja/või teise õiguse tõlgendamine lubab seni, kuni olemasolevatele kohtunikele ei rakendata mittediskrimineerivaid tasustamist käsitlevaid õigusnorme,

muid õiguslikke tagajärgi kui olemasolevatele kohtunikele tagasiulatuvalt nende palgaastme kõrgeima järgu kohase palga maksmine?

9. Kui küsimustele 1–3 vastatakse jaatavalt ja kuuendale küsimusele eitavalt, siis kas Euroopa Liidu esmase ja/või teise õiguse tõlgendamisest nähtub, et otsesest või kaudset vanuselise diskrimineerimist kujutab endast selline üleminekuseadus, mille kohaselt nende olemasolevate kohtunike palk, kes on üleminekuajaks jõudnud teatavasse vanusesse, tõuseb teatavast palgajärgust alates kiiremini kui sellistel olemasolevatel kohtunikel, kes on üleminekutähtpäeval nooremad?

10. Kui üheksandale küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas Euroopa Liidu esmase ja/või teise õiguse tõlgendusega on vastuolus sellise ebavõrdse kohtlemise õigustamine seadusandliku eesmärgiga kaitsta üleminekuseadusega mitte (ainult) üleminekutähtpäevaks omandatud õigusi, vaid ainuüksi ootust saada senikehtinud tasustamisõiguse alusel asjaomasel palgaastmel prognooside kohaselt makstavat sissetulekut?

11. Kui kümnendas küsimuses eitatakse põhjendatust, siis kas Euroopa Liidu esmase ja/või teise õiguse tõlgendamine lubab seni, kuni olemasolevatele kohtunikele ei rakendata mittediskrimineerivaid tasustamist käsitlevaid õigusnorme, muid õiguslikke tagajärgi kui kõigile olemasolevatele kohtunikele tagasiulatuvalt ja jätkuvalt samasuguse palgatõusu võimaldamist kui üheksandas küsimuses nimetatud eelisõigusega kohtunikel?

(¹) Nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiiv 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdeks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel (EÜT L 303, lk 16; ELT eriväljaanne 05/04, lk 79).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale di Napoli (Itaalia) 17. jaanuaril 2013 — Mascolo versus Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

(Kohtuasi C-22/13)

(2013/C 86/20)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Napoli

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Raffaella Mascolo

Kostja: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

järgimist, on vastuulus direktiivi 91/533/EMÜ artikli 8 lõikega 1 ja direktiivi 91/533/EMÜ eesmärkidega, eeskätt selle põhjendusega 2?

Eelotsuse küsimused

1. Kas koolisektoris kehtivad [õigusnormid, mis lubavad sõlmida järjestikuseid tähtajalisi töölepinguid ühe ja sama õpetajaga määramatul arvul, ilma järjepidevust katkestamata, ja seda ka püsiva tööjõu vajaduse rahuldamiseks] kujutavad endast samaväärset meedet direktiivi 1999/70/EÜ⁽¹⁾ klausli 5 tähenduses?
2. Millisel juhul tuleb teha järeldus, et töösuhe on sõlmitud „riigiga“ direktiivi 1999/70/EÜ klausli 5 ja eeskätt ka lauseosa „konkreetsete sektorite ja/või töötajakategooriate“ tähenduses ja võib seetõttu õigustada erisusi eraõiguslikest töösuhetest?
3. Kas direktiivi 2000/78/EÜ⁽²⁾ artikli 3 lõike 1 punktis c ja direktiivi 2006/54/EÜ⁽³⁾ artikli 14 lõike 1 punktis c esitatud selgitustega arvestades hõlmab direktiivi 1999/70/EÜ klausli 4 kasutatud mõiste „töötingimused“ ka töösuhte ebaseadusliku lõpetamise tagajärgi? Kui vastus sellele küsimusele on jaatav, kas määramata tähtajaga töösuhte ja tähtajalise töösuhte ebaseadusliku lõpetamise puhul siseriiklikus õiguskorras ette nähtud tavapäraste tagajärgede erisused on õigustatavad klausli 4 tähenduses?
4. Kas lojaalse koostöö põhimõtte alusel on riigil keelatud kirjeldada Euroopa Liidu Kohtu tõlgendavas eelotsusemenetluses siseriiklikku õiguslikku raamistikku moel, mis teadlikult ei vasta tegelikkusele, ning kas kohus on erineva, Euroopa Liitu kuulumisest tulenevate kohustustega samuti kooskõlalise siseriikliku õiguse tõlgenduse puudumisel kohustatud tõlgendama võimaluste piires siseriiklikku õigust vastavalt riigi poolt antud tõlgendusele?
5. Kas direktiivis 91/533/EMÜ⁽⁴⁾ ja eeskätt selle artikli 2 lõikes 1 ja lõike 2 punktis e ette nähtud töölepingu või töösuhte suhtes kohaldatavate tingimuste hulka kuulub teave juhtude kohta, mil tähtajaline tööleping võidakse muuta määramata tähtajaga töölepinguks?
6. Kui vastus eelmisele küsimusele on jaatav, kas õigusliku raamistiku selline tagasiulatav muutmine, mis ei taga töötajale võimalust tugineda oma direktiivist tulenevatele õigustele ega nõuda töölepingus sätestatud töötingimuste

- (1) Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiiv 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta (EÜT L 175, lk 43; ELT erivaljaanne 05/03, lk 368).
- (2) Nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiiv 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel (EÜT L 303, lk 16; ELT erivaljaanne 05/04, lk 79).
- (3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2006/54/EÜ meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta tööhõive ja elukutse küsimustes (ELT L 204, lk 23).
- (4) Nõukogu 14. oktoobri 1991. aasta direktiiv 91/533/EMÜ tööandja kohustuse kohta teavitada töötajaid töölepingu või töösuhte tingimustest (EÜT L 288, lk 32; ELT erivaljaanne 05/02, lk 3).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte suprema di cassazione (Itaalia) 24. jaanuaril 2013 — ASS.I.CA. ja Krafts Foods Italia SpA versus Associazione fra produttori per la tutela del „Salame Felino“ jt

(Kohtuasi C-35/13)

(2013/C 86/21)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte Suprema di Cassazione

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitajad: ASS.I.CA. — Associazione Industriali delle Carni, Krafts Foods Italia SpA

Kostja: Associazione fra produttori per la tutela del „Salame Felino“ jt

Eelotsuse küsimused

1. Kas 1992. aasta määruse nr 2081⁽¹⁾ artiklit 2 tuleb tõlgendada nii, et see välistab, et tootjate ühing võiks tugineda ainuõigusele kasutada ühenduses geograafilist päritolunimetust, mida kasutatakse liikmesriigi territooriumil, et tähistada teatavat tüüpi salaamit, kui ta ei ole eelnevalt saanud sellelt liikmesriigilt õiguslikult siduvat akti, milles on sätestatud geograafilise tootmispiirkonna piirid, tootmist reguleeriv normistik ning võimalikud nõuded, mida tootja peab täitma, et tal oleks õigus seda nimetust kasutada?
2. Millist korda tuleb — ühenduse 1992. aasta määruse nr 2081 sätteid arvestades — kohaldada ühenduse turul ja liikmesriigi turul geograafilise nimetuse suhtes, mida ei ole kõnesoleval viisil registreeritud?

(1) Nõukogu 14. juuli 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 2081/92 põllumajandustoodete ja toiduainete geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste kaitse kohta (EÜT L 208, lk 1, ELT erivaljaanne 03/13, lk 4).